ŚWIĘTY WOJCIECH

PISMO PARAFIALNE

Nr 8 (191) ★ POZNAŃ ★ Wrzesień 2022 r.

WITAJ SZKOŁO…

„Trzeba po prostu ofiarować samego siebie tym wszystkim, którzy nas potrzebują”

(*bł. Edmund Wojciech Stanisław Bojanowski*)

„Wychowawca to ktoś, przy kim wychowanek staje się najpiękniejszą wersją samego siebie” (ks. Marek Dziewiecki). To chyba najlepsze określenie wychowawcy, z jakim można się spotkać. Takim wychowawcą był z pewnością bł. Edmund Bojanowski, który dzieci otaczał szczególną opieką. Jeden z witraży, znajdujących się w naszym kościele, przedstawia wizerunek Błogosławionego z grupką dzieci. W *Regule* założonego przez siebie zgromadzenia zalecał wychowawczyniom: „Dzieci, jako najdroższy skarb Jezusa Pana, niechaj starannie i w miłości pielęgnują…”, a w innym miejscu: „[siostra] dawać im [dzieciom] będzie napomnienia, pochwały, przestrogi, pokutki. A w tym wszystkim nie ma się rządzić ani zbyteczną łagodnością, ani zbyteczną surowością, ale miłością serdeczną, sprawiedliwością i wyrozumiałością dla maluczkich dziatek”.

Błogosławiony Edmund był nazywany „serdecznie dobrym człowiekiem”, gdyż jego postawa pobudzała innych do dobra. Myślę, że każdy z nas: rodziców, nauczycieli, wychowawców chciałby być takim człowiekiem.

Z okazji nowego roku szkolnego życzymy Uczniom, by każda lekcja rozbudzała w nich ciekawość świata, a Nauczycielom – by w trudnym zawodzie wychowawcy i przewodnika wspierał ich zawsze bł. Edmund Bojanowski, by owocem ich działań na każdym kroku były: satysfakcja i radość.

Bolesław Psuja

Wydarzenia na Poznańskiej Skałce w okresie wakacji

Tegoroczny lipiec obfitował w różnego rodzaju wydarzenia, zwłaszcza patriotyczne. Z uwagi na ich rangę, trzeba o nich wspomnieć także w naszej parafialnej gazecie. Ale po kolei…

W lipcu świętowaliśmy 78 rocznicę operacji „Ostra Brama”.

***

W rocznicę Powstania Wileńskiego, które wybuchło 7 lipca 1944 roku, na Wzgórzu św. Wojciecha – jak co roku – odbyła się uroczystość upamiętniająca to wydarzenie. Organizatorem wydarzenia było Towarzystwo Miłośników Wilna i Ziemi Wileńskiej. 78 lat temu oddziały Armii Krajowej próbowały samodzielnie wyzwolić Wilno okupowane przez Niemców.

Uroczystości rocznicowe rozpoczęły się na Poznańskiej Skałce 9 lipca od oddania hołdu spoczywającym tam wielkim osobistościom, m.in. Henrykowi Dąbrowskiemu i Józefowi Wybickiemu (26 lutego tego roku minęła 95 rocznica ustanowienia „Mazurka Dąbrowskiego” polskim hymnem narodowym). Uczestnicy uroczystości zatrzymali się z zadumą nad sarkofagami Pawła Strzeleckiego, Antoniego Kosińskiego, Ignacego Prądzyńskiego, Andrzeja Niegolewskiego, Franciszka Bażyńskiego, Heliodora Święcickiego, Wacława Gieburowskiego, Feliksa Nowowiejskiego, Tadeusza Szeligowskiego, Stefana Poradowskiego, Aleksandra Żychlińskiego, Karola Marcinkowskiego, Floriana Marciniaka. Ci wielcy Polacy spoczywają w podziemiach kościoła pw. św. Wojciecha, w Krypcie Zasłużonych Wielkopolan. Następnie pod przewodnictwem proboszcza parafii św. Wojciecha w Poznaniu, ks. Trojana Marchwiaka, oraz z udziałem „Kapeli Cymbalistów” z Ełku została odprawiona Msza Święta. Po Eucharystii wierni wraz z Proboszczem modlili się przy tablicy pamiątkowej, gdzie złożyli także wieńce i kwiaty. Uroczystość uświetnił koncert w wykonaniu „Kapeli Cymbalistów.

Papieskie intencje modlitewne na rok 2022

Intencja na wrzesień:
o zniesienie kary śmierci.

Módlmy się, aby kara śmierci, która godzi w nienaruszalność i godność osoby, została zniesiona w ustawodawstwie wszystkich państw świata.

Kolejna uroczystość wiązała się z ogłoszonym przez Sejm RP roku 2022 – Rokiem Józefa Wybickiego i Rokiem Romantyzmu Polskiego.

Z okazji 95 rocznicy ustanowienia „Mazurka Dąbrowskiego" polskim hymnem narodowym, 11 lipca br. na Wzgórzu Świętego Wojciecha w Poznaniu miało miejsce uroczyste otwarcie wystawy „Dzieje hymnu polskiego". Otwarcia wystawy dokonał minister Szymon Szynkowski vel Sęk. Wydarzenie to poprzedziła uroczysta Eucharystia w parafialnym kościele pw. św. Wojciecha. W podziemiach tego kościoła znajdują się doczesne szczątki twórcy hymnu – Józefa Wybickiego. Podczas Mszy Świętej koncelebrowanej, którą sprawowali: ks. prałat Jan Stanisławski – w imieniu Księdza Arcybiskupa oraz ks. proboszcz Trojan Marchwiak, modlono się w intencji Józefa Wybickiego z okazji jego dwusetnej rocznicy śmierci i dwieście siedemdziesiątej piątej rocznicy urodzin. Po Eucharystii w Krypcie Zasłużonych Wielkopolan złożono kwiaty (zob. także na: http://www.swietywojciech.archpoznan.pl/).

Andrzej Karczmarczyk

17 lipca gościliśmy w naszej parafii wolontariuszy z Domu Opieki Społecznej w Mielżynie, domu, który jest prowadzony przez Siostry Dominikanki. Po każdej Mszy Świętej odbyła się kwesta na rzecz pensjonariuszy domu.

Mielżyn to jedna z większych placówek Zgromadzenia Sióstr św. Dominika; 18 sióstr mieszka i modli się w klasztorze leżącym tuż obok Domu Pomocy Społecznej. W chwili obecnej 11 sióstr bezpośrednio służy osobom niepełnosprawnym, pozostałe siostry z klasztoru wspierają ich pracę modlitwą, ofiarowując swoje cierpienia.

„W Mielżynie starają się realizować jeden z celów Zgromadzenia: **NIESIENIE POMOCY CHORYM I CIERPIĄCYM**. Jak mówią i piszą o sobie: «Jest to dla nas ogromna łaska. Służąc naszym Mieszkańcom, odkrywamy fascynującą rzeczywistość: my, dominikanki, które jesteśmy powołane wraz z naszą wielką zakonną rodziną dominikańską do głoszenia prawdy Ewangelii i zbawiania dusz, widzimy na co dzień, jak skutecznie potrafią to robić osoby niepełnosprawne intelektualnie. Goście, którzy przyjeżdżają do nas często mówią, że po spotkaniu z naszymi Mieszkańcami wychodzą z tego Domu odmienieni. **Pan Bóg poprzez niemoc i słabość osób niepełnosprawnych paradoksalnie sprawia, że mają one ogromną moc przemieniania ludzkich serc»"** (zob. http://dpsmielzyn.pl/DOMINIKANKI-W-MIELZYNIE+7).

***

Koniecznie trzeba również wspomnieć o wydarzeniu z 20 lipca. Tego dnia, wieczorem na Wzgórzu św. Wojciecha Orkiestra Reprezentacyjna Sił Powietrznych odegrała hymn narodowy. Był to pierwowzór „Mazurka Dąbrowskiego" w wersji z 1800 roku; następnie miało miejsce złożenie kwiatów w Krypcie Zasłużonych Wielkopolan.

Bolesław Psuja

Dzień Chorych w naszej Parafii

Wśród siedmiu sakramentów, które można otrzymać w kościele katolickim, jest jeden specjalnie przeznaczony dla osób dotkniętych chorobą, to sakrament namaszczenia chorych. Chory, przyjmując ten sakrament, poprzez namaszczenie olejem świętym i modlitwę kapłana otrzymuje szczególne łaski, umocnienie, ulgę w cierpieniu, a niekiedy odzyskuje zdrowie.

Właśnie możliwość uzyskania tego sakramentu była przyczyną spotkania wiernych w kościele parafialnym na Wzgórzu św. Wojciecha. Wszyscy, którzy pragnęli, zostali namaszczeni olejem świętym. Miało to miejsce 27 sierpnia, w sobotę, podczas Mszy Świętej.

Ksiądz Proboszcz w homilii nawiązał do Ewangelii o kobiecie przez wiele lat cierpiącej na krwotok, która została cudownie uzdrowiona. Pan Jezus uzdrowił ją przez dotyk: nie swój, lecz jej samej, gdy dotknęła szat Jezusa. Dopiero poczucie uchodzącej mocy zwróciło Jego uwagę. Nauka ta jednoznacznie wskazuje na fakt że człowiek oczekujący pomocy może wypraszać łaski nie tylko modlitwą, ale i działaniem – poprzez obecność przed Najświętszym Sakramentem.

Po zakończeniu Eucharystii każdy mógł adorować Pana Jezusa ukrytego w Hostii i każdy z obecnych został Nim pobłogosławiony. Modlitwa za wstawiennictwem Matki Bożej z Lourdes była modlitwą o łaskę zdrowia, łaskę dobrego przeżycia sakramentu chorych, namaszczenia i przyjęcia Jezusa Eucharystycznego, który daję siłę i moc do dźwigania krzyża cierpienia i choroby.

Następnie wierni zostali zaproszeni do salki parafialnej, gdzie panie z parafialnego koła Caritas przygotowały kawę i słodkie wypieki. Ksiądz Proboszcz uświetnił spotkanie grą na gitarze i śpiewem, zachęcając wszystkich do odśpiewania „Barki" i innych pieśni z parafialnego śpiewnika. Wydarzenie przebiegało w tak miłej atmosferze, że aż trudno było się rozstawać!

Sakrament namaszczenia chorych został ustanowiony przez Jezusa i potwierdzony słowami: „Duch Pański spoczywa na mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski Pana" (por. Łk 4,18). Natomiast św. Jakub Apostoł pisał: „Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśliby popełnił grzechy, będę mu odpuszczone" (Jk 5,14-15).

Andrzej Karczmarczyk

Pielgrzymując do La Salette

W pięknym malowniczym zakątku Alp Francuskich leży wioska La Salette. W sobotę 19 września 1846, w słoneczny i ciepły dzień, ubogim pastuszkom Melanii Calvat, zwanej Mathieu, i Maksyminowi Giraud ukazała się Najświętsza Maryja Panna. Dzieci wypasały krowy, weszły na zbocze góry Gargas, przy potoku Sezia, aby napić się wody. Po zjedzeniu posiłku i krótkiej drzemce sprawdziły, czy stado jest bezpieczne, a schodząc z pagórka ujrzały w wąwozie kulę światła o blasku jaśniejszym od słońca. Z kopuły światła wyłoniła się postać siedzącej kobiety z twarzą ukrytą w dłoniach. Dzieci z zachwytem wpatrywały się w „Piękną Panią", bo tak ją nazwały. Ubrana była w strój noszony przez wieśniaczki, ramiona miała obciążone wielkim złotym łańcuchem, obok niego wieniec z kolorowych róż, przy krzyżu narzędzia męki Pańskiej: młot i obcęgi. Z oczu Pięknej Pani płynęły łzy.

Dzieci opuścił lęk, ufnie przekroczyły potok Sezia i stanęły naprzeciw Pięknej Pani, wsłuchując się w wypowiadane przez Nią słowa. Ostrzegła dzieci, że jeżeli lud się nie nawróci: „(…) będę zmuszona puścić ramię mojego Syna. Jest ono tak mocne i tak ciężkie, że nie zdołam go dłużej powstrzymywać". Powodem Jej cierpienia było nieprzestrzeganie świątecznego charakteru dnia siódmego, przekleństwa, w których pojawiało się imię Jej Syna. Zapowiedziała, że zboże i wszystko, co zostanie wysiane, zjedzą robaki, a co wyrośnie – obróci się w proch przy młóceniu. Mówiła o nadejściu wielkiego głodu, śmierci dzieci poniżej siódmego roku życia oraz zepsuciu orzechów i zgniciu winogron. Jednocześnie dzieci usłyszały obietnicę, że w przypadku nawrócenia, kamienie i skały zamienią się w sterty zboża, a ziemniaki same się zasadzą. Piękna Pani zapy-

tała dzieci o modlitwę, a one szczerze odpowiedziały, że nie modlą się dobrze. Wówczas Matka Boża oznajmiła: „Ach moje dzieci, trzeba dobrze się modlić, rano i wieczorem, jeśli nie macie czasu odmówcie przynajmniej «Ojcze nasz» i «Zdrowaś Maryjo». A jeśli będziecie mogły, módlcie się więcej”. Ze smutkiem powiedziała, że na Mszę Świętą chodzi zaledwie kilka starszych niewiast, inni w niedzielę pracują przez całe lato, a zimą, kiedy nie wiedzą, co robić, idą na Eucharystię tylko po to, by drwić sobie z religii.

Maryja poprosiła dzieci o przekazanie orędzia ludowi, następnie przeszła ścieżką ku wzniesieniu, kierując swoje spojrzenie w stronę Rzymu, i poprosiła ponownie o przekazanie swojego orędzia.

Dzieci po powrocie do domów opowiedziały o całym zdarzeniu. Następnego dnia, w niedzielę usłyszeli o nim ksiądz proboszcz i cała parafia. Treść orędzia Maryi została spisana przez trzech gospodarzy, zgodnie z tym, co podyktowała Melania. W miejscu zjawienia się Maryi wytrysnęło źródło, a dzieci wraz z nawróconym ojcem Maksymina ustawiły krzyż. Na trasie, którą przeszła Maryja, ustawiono 14 stacji drogi krzyżowej.

19 września 1851 roku biskup diecezji Grenoble, Philibert de Bruillard, wydał oficjalne orzeczenie dotyczące prawdziwości zjawienia się Najświętszej Maryi Panny dwojgu pastuszkom w La Salette. Miejsce stało się celem pielgrzymów. Już w maju 1852 położono kamień węgielny pod budowę kościoła, który konsekrowano w 1861. Świątynią opiekują się księża saletyni i siostry saletynki.

Do La Salette przyjechaliśmy 25 maja jako pielgrzymi, po dość długiej drodze z Lourdes. Miłą niespodzianką była ciepła kolacja, którą – mimo późnej pory – podano nam w Domu Pielgrzyma. Następnego ranka wybraliśmy się na krótki spacer. Wszędzie panowała niezwykła cisza, wszystko spowijały chmury. W tym dniu, 26 maja, uczestniczyliśmy we Mszy Świętej; była to uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, którą obchodzi się wtedy we Francji. Później był czas na zwiedzanie miejsc upamiętniających wydarzenia z roku 1846, o których ciekawie opowiedział kustosz sanktuarium. La Salette jest miejscem sprzyjającym modlitwie i kontemplacji.

Małgorzata Helak

Wykorzystano: B. Mazur, Przewodnik pielgrzyma. Sanktuaria Polski i Europy, Poznań 2009 oraz folder *Sanktuarium La Salette.*

Po przerwie wakacyjnej „rusza” Parafialny Klub Seniora!

Pierwsze spotkanie powakacyjne odbędzie się **14 września br. o godz. 11:30** w salce parafialnej, kolejne zaplanowano w następujących terminach: **28.09.2022; 12.10.2022; 26.10.2022; 9.11.2022; 23.11.2022; 14.12.2022.**

Zapraszamy, by porozmawiać, także z naszym Proboszczem, podzielić się problemami dnia codziennego, wypić wspólnie kawę czy herbatę przy słodkim co nieco i zobaczyć dobry film!

Kalendarium

8 IX Narodzenie Najświętszej Maryi Panny, święto

14 IX Podwyższenia Krzyża Świętego, święto

15 IX NMP Bolesnej, wspomnienie

21 IX św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty, święto

29 IX św. św. archaniołów: Michała, Gabriela i Rafała, święto

Informator Parafialny

Aktualni duszpasterze:
ks. Trojan Marchwiak – proboszcz parafii
(tel. 793 842 860);
ks. Jerzy Stranz, rezydent.
Porządek Mszy Świętych:
– w niedziele i święta: 9.00; 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej); 12.15; 18.00 i 20.15 (akademicka)
– w święta będące dniami pracy: 8.30 i 18.30
– w dni powszednie: 8.30 i 18.30.
Spowiedź św.:
– od pn. do piąt. w godz. 17.30-18.30 (we wt.: 17.30-18.00)
– w pierwszy piątek miesiąca w godz. od 17.00 do 18.30.
Adoracja Najświętszego Sakramentu:
– od pn. do piąt. w godz. 17.00-18.30 (we wt.: 17.00-18.00)
– w soboty od 18.00 do 18.30.
Różaniec: sobota, godz. 18.00.
Chrzty: II sobota miesiąca, godz. 18.30 i IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.

Członkowie Żywego Różańca: I sobota miesiąca, godz. 8.30.
Nowenna do św. o. Pio i Msza Święta w intencji o budowę Domu Ulgi w Cierpieniu: II czwartek miesiąca, godz. 18.30.
Nowenna do św. Antoniego: wtorek, godz. 18.00.
Jubileusze małżeńskie: III sobota miesiąca, godz. 18.30.
Krypta Zasłużonych Wielkopolan: termin zwiedzania należy uzgodnić w biurze parafialnym.

Biuro parafialne (tel. 61 851 9012; 793 842 860) czynne: w poniedziałki i piątki, godz. 16.00-17.00; we wtorki i czwartki, godz. 9.00-10.00 (z wyjątkiem I piątku miesiąca i świąt).

Konto Parafii: Santander Bank Polska SA.
Nr konta: 85 10901362 000000003602 2318.

Strona internetowa Parafii: www.swietywojciech.archpoznan.pl .
E-mail Parafii: swietywojciech@archpoznan.pl .

Pismo parafialne „Święty Wojciech”: miesięcznik, nakład 150 egz.
Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha, Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań.
Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym): Stanisław Dankowski, Leszek Helak, Małgorzata Helak, Justyna Łopaczyk, ks. proboszcz Trojan Marchwiak (opiekun redakcji), Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej).

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiustacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń.
Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczone na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.

Pozwalamy sobie przypomnieć, że wysyłając określoną sumę na parafialne konto bankowe, można uzyskać podstawę do odliczenia od podatku za bieżący rok podatkowy.
W tytule wpłaty lub przelewu niezbędny jest dopisek: **„darowizna na cele kultu religijnego”** lub **„darowizna na cele statutowe Kościoła katolickiego”** albo **„darowizna na Kościół”**.